

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2401/2019
05.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Божидара Вујичића, Илије Зиндовића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душанка Шокић Стаменковић, адвокат из ..., против тужених ББ АД из ..., чији је пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и „ВВ“ АД из ..., чији је пуномоћник Милош Стијеља, адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог „ББ“ АД, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 667/2019 од 20.05.2019. године, у седници од 05.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог „ББ“ АД из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 667/2019 од 20.05.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „ББ“ АД, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 667/2019 од 20.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1. 787/2018 од 30.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно исплате накнаду трошкова за исхрану за период од 01.03.2015. године до 31.08.2015. године, укупно 25.649,95 динара, са законском затезном каматом од 06.10.2018. године до исплате и 10.048,39 динара на име обрачунате законске затезне камате, као и на име трошкова регреса за коришћење годишњег одмора 6.341,70 динара са законском затезном каматом од 06.10.2018. године до исплате и 2.483,53 динара на име обрачунате законске затезне камате. Ставом трећим изреке, друготужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове исхране и регреса за коришћење годишњег одмора са припадајућом законском затезном каматом за период од 01.09.2015. године до 31.12.2017. године, као и износе на име обрачунате законске затезне камате. Ставом четвртим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 61.923,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 667/2019 од 20.05.2019. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, првотужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији првотуженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, побијана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о постојању солидарне обавезе тужених да запосленима исплате накнаду трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Из изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија првотуженог није дозвољена.

Тужбом од 30.03.2018. године, тражена је исплата накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, са вредношћу предмета спора од 140.380,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић